

§ 12. Minister Rolnictwa może zarządzić zabicie konia, u którego została stwierdzona niedokrwistość zakaźna, jak również konia podejrzanego o tę chorobę.

§ 13. Zwłoki koni padłych i zabitych z powodu niedokrwistości zakaźnej podlegają nieszkodliwemu usunięciu w sposób podany w załączniku Nr. 6 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167).

Skóry z koni dotkniętych niedokrwistością zakaźną i podejrzanych o tę chorobę wolno dopuszczać do obrotu dopiero po zupełnym wysuszeniu lub odkażeniu, o ile nie zostaną skierowane wprost do garbarni.

§ 14. Za konie zabite na zarządzenie władzy z powodu niedokrwistości zakaźnej należy się odszkodowanie od Państwa według art. 79 lit. a) lub, jeżeli były dotknięte niedokrwistością zakaźną, według art. 80 lit. b), za konie zaś padłe na obszarze województwa pomorskiego na niedokrwistość zakaźną, jeżeli przedtem uczyniono zadość obowiązki zgłoszenia, należy się zapomoga od Państwa w wysokości, określonej w art. 82 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) przy zastosowaniu postanowień artykułów 75 do 78 i 83 do 96 tegoż rozporządzenia oraz przepisów §§ 14 do 31 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167).

§ 15. Konie podejrzane o zarażenie się, znajdujące się w zagrodzie, w której nie została stwierdzona niedokrwistość zakaźna ani podejrzenie o tę chorobę, podlegają obserwacji. Obserwacja winna być uchylona, jeżeli konie podejrzane o zarażenie się w przeciągu sześciu tygodni nie okazywały objawów podejrzanych i po upływie tego czasu zostały zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane o niedokrwistość zakaźną.

§ 16. Stajnie (pomieszczenia), w których stały konie chore i podejrzane o chorobę, ręce, odzież i obuwie osób zanieczyszczone krwią, wydzielinami lub wydalinami koni chorych i podejrzanych, jak również narzędzia, sprzęty i wszelkie przedmioty, zanieczyszczone krwią, wydzielinami lub wydalinami takich koni, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu według zarządzenia powiatowego lekarza weterynaryjnego, stosownie do §§ 5, 9 i 17 załącznika Nr. 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167).

§ 17. Starosta winien niedokrwistość zakaźną uznać za wygasłą i wydane zarządzenia uchylić:

- a) jeżeli wszystkie konie zagrody padły, zostały zabite lub z zagrody usunięte, albo
- b) jeżeli po usunięciu koni chorych i podejrzanych o chorobę, pozostałe konie w ciągu trzech miesięcy nie okazywały objawów choroby, albo
- c) jeżeli wszystkie konie zagrody, z której nie usunięto koni chorych i podejrzanych o chorobę, w ciągu pięciu miesięcy nie okazywały żadnych objawów wzbudzających podejrzenie o niedokrwistość zakaźną i
- d) jeżeli pozatem zarządzone oczyszczenie i odkażenie zostało przeprowadzone i nale-

żyte ich wykonanie stwierdzone przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

§ 18. O wygaśnięciu niedokrwistości zakaźnej starosta winien zawiadomić wszystkie władze i urzędy, które zostały powiadomione o jej wybuchu i ogłosić o tem w ten sam sposób, w jaki stwierdzenie niedokrwistości zakaźnej zostało podane do wiadomości publicznej.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze województw pomorskiego i poznańskiego równocześnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673 i Nr. 114, poz. 975).

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

408.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 22 marca 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych.

Na podstawie postanowień zawartych w zdaniu pierwszym i pod lit. a) i b) art. 17 oraz na podstawie art. 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zarządza się co następuje:

A. Obrót zwierzętami w kraju.

I. O zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia.

§ 1. Konie, osły, muły, osłomuły, bydło rogate, świnię, owce, kozy i drób:

- a) będące w posiadaniu osób handlujących zwierzętami,
- b) dostarczane na stacje kolejowe i przystanie wodne do załadowania,
- c) spędzane na targowiska, targi, jarmarki, pokazy i przetargi publiczne, jak również konie przedstawiane komisjom remontowym —

winny być przez ich posiadaczy zaopatrzone w świadectwa miejsca pochodzenia.

Dowody tożsamości, wydawane dla koni przez organa wojskowe, zastępują świadectwa miejsca pochodzenia.

§ 2. Dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego wymagane są jednostkowe świadectwa miejsca pochodzenia dla każdej sztuki osobno, dla innych zaś zwierząt wystarczają zbiorowe świadectwa miejsca pochodzenia, które należy wydawać jedynie dla zwierząt tego samego gatunku, należących do tego samego posiadacza.

§ 3. Świadectwo miejsca pochodzenia ma zawierać:

- a) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza,
- b) wymienienie zwierzęcia lub zwierząt: w świadectwach dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego należy podać: gatunek, maść, płeć, wiek i szczególne znaki

(znaczek uszny, piętno, znamię wypalone lub wystrzyżone i t. p.) zwierzęcia, w świadectwach zaś dla świń, owiec i kóz wystarcza podanie gatunku, ilości, płci i maści zwierząt, a w świadectwach dla drobiu — podanie gatunku i ilości drobiu,

- c) dzień wyprowadzenia (wywiezienia) zwierzęcia lub zwierząt z miejsca pochodzenia,
- d) miejsce przeznaczenia i cel wywozu,
- e) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, mającej nabyć zwierzę lub zwierzęta, o ile osoba ta jest wiadoma,
- f) czas ważności świadectwa,
- g) stwierdzenie, że miejscowość, z której zwierzę lub zwierzęta pochodzą, jest w chwili wydawania świadectwa wolna od zaraźliwych chorób zwierzęcych; gruźlica, wścieklizna psów i kotów, pojedyncze wypadki wąglika, szelestnicy, zarazy dziczyzny i bydła rogatego, nosaczyny oraz różycy świń nie stanowią przeszkód do urzędowego zaświadczenia, że miejscowość jest wolna od zaraźliwych chorób zwierzęcych,
- h) stwierdzenie, że wyprowadzanie (wypędzanie, wywożenie) zwierząt tego gatunku z miejscowości pochodzenia nie podlega żadnym ograniczeniom,
- i) zastrzeżenie, że zwierzę lub zwierzęta nie są przeznaczone do wywozu zagranicę,
- j) podpis i pieczęć urzędu, który świadectwo wystawił.

§ 4. Świadectwa miejsca pochodzenia wystawia, według załączonego wzoru Nr. 1, zarząd miejscowej gminy lub urząd wyznaczony przez wojewodę.

Wzory świadectw miejsca pochodzenia będą drukowane jako zeszyty sznurowane, zawierające po sto kartek kolejno numerowanych. Każda kartka zeszytu składa się z dwóch odcinków z równobrzmiącym tekstem. Grzbietowy odcinek po wypełnieniu pozostaje w zeszycie, a drugi równobrzmiącej treści wydaje się jako świadectwo miejsca pochodzenia.

§ 5. Świadectwa miejsca pochodzenia są ważne na przeciąg dni dziesięciu. Dzień wystawienia świadectwa nie wlicza się.

W razie niebezpieczeństwa zaraźliwych chorób zwierzęcych wojewoda — za zgodą Ministra Rolnictwa — może dla zapowietrzonego lub zagrożonego obszaru skrócić czas ważności świadectw miejsca pochodzenia dla gatunków zwierząt wrażliwych na daną zarazę. Zarządzenie takie winno być podane do wiadomości publicznej.

Jeżeli w chwili wygasania ważności świadectwa z powodu upływu czasu zwierzę lub zwierzęta podpadają pod postanowienia § 1, świadectwo, którego ważność wygasa, może być na następny wyżej wymieniony okres przedłużone przez powiatowego lekarza weterynaryjnego tego powiatu, w którym w chwili wygasania ważności świadectwa zwierzę lub zwierzęta się znajdują, jeżeli lekarz ten zbada je i uzna za wolne od zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Przedłużenie ważności świadectwa winno być przez lekarza weterynaryjnego uskutecznione pisemnie za jego podpisem na świadectwie.

§ 6. Zwierząt niezapatrzonych w świadectwa miejsca pochodzenia, odpowiadające powyższym

przepisom, nie wolno dopuszczać na targowiska, targi, jarmarki, pokazy, przetargi publiczne, ani też do załadowania na stacjach kolejowych lub przystaniach wodnych.

II. O badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych.

§ 7. Całowagonowe przesyłki drobiu podlegają przy załadowaniu na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego lub przez lekarza weterynaryjnego upoważnionego do tego przez wojewodę za zgodą Ministra Rolnictwa.

Całowagonowe przesyłki drobiu winny być zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego również przy wyładowaniu, jeżeli od czasu badania przy załadowaniu upłynęło więcej niż 24 godziny.

§ 8. Drób w mniejszych niż całowagonowe przesyłkach oraz wszelkie przesyłki zwierząt jednokopytowych, bydła rogatego, świń, owiec i kóz podlegają badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego przed załadowaniem — względnie przy wyładowaniu — na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych we wszystkich wypadkach, w których badanie takie zostanie zarządzone w wykonaniu rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167).

§ 9. W razie niebezpieczeństwa zaraźliwych chorób zwierzęcych wojewoda — za zgodą Ministra Rolnictwa — może na obszarach zapowietrzonych i zagrożonych zarządzić badanie przy załadowaniu — na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych zwierząt jednokopytowych, bydła rogatego, świń, owiec i kóz, jak również badanie przy wyładowaniu wymienionych gatunków zwierząt, pochodzących z obszarów zapowietrzonych lub zagrożonych.

Badanie przez powiatowego lekarza weterynaryjnego przy wyładowaniu nie jest wymagane w rzeźniach i na targowiskach rzeźnych, połączonych torem kolejowym, w których badanie przy wyładowaniu przez ustanowionego tam lekarza weterynaryjnego jest zapewnione.

Zarządzenie badania na podstawie paragrafu niniejszego należy ograniczyć do gatunków zwierząt wrażliwych na daną zarazę i zarządzenie to należy uchylić po wygaśnięciu zarazy lub usunięciu niebezpieczeństwa jej rozszerzenia.

§ 10. O wyniku badania powiatowy lekarz weterynaryjny winien wystawić świadectwo zdrowia według załączonego wzoru Nr. 2 na każdy wagon lub oddział statku osobno i dołączyć przynależne świadectwa miejsca pochodzenia, podając na świadectwie zdrowia ich ilość, datę załadowania, numer wagonu lub oddziału statku oraz liczbę dziennika badania (ust. drugi). Co do opisu zwierząt powiatowy lekarz weterynaryjny może powołać się na załączone świadectwa miejsca pochodzenia.

Wzory świadectw zdrowia będą drukowane jako zeszyty sznurowane, zawierające po sto kartek kolejno numerowanych (dziennik badania). Każda kartka zeszytu składa się z trzech odcinków: grzbietowy odcinek po wypełnieniu zostaje w zeszycie,

drugi po wypełnieniu wydaje się posiadaczowi jako pokwitowanie z otrzymanych opłat, a trzeci — po wypełnieniu wydaje się jako świadectwo zdrowia.

Świadectwa zdrowia winny być zaopatrzone w podpis i pieczęć urzędową powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Wzoru świadectwa zdrowia, przeznaczonego do obrotu krajowego, nie wolno używać dla przesyłek zwierząt, przeznaczonych do wywozu zagranicę.

§ 11. Posiadacz zwierząt winien o zamierzonym załadunku lub wyładunku zwierząt, podlegających obowiązkowi badania, zawiadomić właściwego powiatowego lekarza weterynaryjnego najpóźniej na dwanaście godzin przed załadunkiem lub wyładunkiem.

§ 12. Wojewoda — za zgodą Ministra Rolnictwa — może zarządzić zaopatrywanie mięsa świeżego (nieprzyspawanego), przewożonego koleją lub statkiem, w świadectwo według załączonego wzoru Nr. 3 stwierdzające, że zwierzę, z którego mięso pochodzi, zostało przed ubojem i po uboju urzędowo zbadane i uznane za wolne od zaraźliwej choroby zwierzęcej.

B. Wywóz zwierząt zagranicę.

§ 13. Postanowienia o świadectwach miejsca pochodzenia w obrocie krajowym — z wyjątkiem postanowienia lit. i) § 3 — obowiązują również przy wywozie zwierząt zagranicę, a ponadto:

- a) zbiorowe świadectwa pochodzenia dla świń, owiec, kóz i drobiu mogą być wystawiane tylko dla takich zwierząt, które mają być załadowane w jednym wagonie lub w jednym oddziale statku;
- b) powiatowy lekarz weterynaryjny w wypadkach, gdy zachodzi obawa, że termin ważności świadectwa miejsca pochodzenia mógłby upłynąć przed dojściem przesyłki do kraju przeznaczenia, może przedłużyć ważność świadectwa miejsca pochodzenia na czas niezbędny dla dojścia przesyłki do kraju przeznaczenia, po zbadaniu zwierząt i uznaniu ich za wolne od zaraźliwych chorób zwierzęcych. W takim wypadku powiatowy lekarz weterynaryjny winien na odwrotnej stronie świadectwa miejsca pochodzenia umieścić dzień i wynik badania, jak również dzień, do którego ważność świadectwa miejsca pochodzenia została przedłużona;
- c) nowe świadectwa miejsca pochodzenia dla zwierząt znajdujących się w obrocie handlowym mogą być wystawiane tylko w wypadkach, gdy zwierzęta znajdowały się przynajmniej w przeciągu ostatnich dni dwudziestu w danej miejscowości.

§ 14. Zwierzęta przeznaczone do wywozu zagranicę winny być przy załadunku na stacji kolejowej lub przystani wodnej w każdym wypadku zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego lub przez innego lekarza weterynaryjnego, upoważnionego do tego przez wojewodę za zgodą Ministra Rolnictwa.

§ 15. Powiatowy lekarz weterynaryjny winien o wyniku badania wystawić świadectwo zdro-

wia według załączonego wzoru Nr. 4 dla każdego wagonu lub oddziału statku osobno. Wystawianie świadectw według tego wzoru dla zwierząt, przeznaczonych do obrotu krajowego, jest wzbronione. Świadectwa te winny zawierać: ilość i gatunek załadowanych zwierząt, dzień załadunku, stację nadawczą i stację przeznaczenia, Nr. wagonu lub oddziału statku, Nr. dziennika badania (§ 10), wynik badania i ilość załączonych świadectw miejsca pochodzenia.

Ilość i gatunek zwierząt należy w każdym wypadku dokładnie podać, a co do opisu zwierząt można powołać się na świadectwa miejsca pochodzenia, które należy dołączyć do świadectwa zdrowia z podaniem ich ilości.

Wszystkie rubryki w świadectwie zdrowia winny być jaknajdokładniej wypełnione; pozatem w świadectwie zdrowia należy podać — zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy — wiadomości co do stanu zaraźliwych chorób zwierzęcych, wymagane przez poszczególne państwa, stosownie do zarządzeń Ministra Rolnictwa. Gruźlica, wścieklizna psów i kotów, pojedyncze wypadki wąglika, szelestnicy, zarazy dziczyzny i bydła rogatego, różycy świń nie stanowią przeszkód do stwierdzenia, że nie panują zaraźliwe choroby zwierzęce, właściwe danemu gatunkowi zwierząt.

Zmiana wzoru świadectwa zdrowia (wzór Nr. 4) oraz ustalenie, w jakich językach poza językiem polskim świadectwa te mają być — stosownie do porozumienia z zainteresowanymi państwami — wystawiane, należy do Ministra Rolnictwa.

§ 16. Świadectwa zdrowia dla zwierząt, przeznaczonych do wywozu zagranicę, mają być zaopatrzone w podpis i urzędową pieczęć powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Ponadto obowiązuje przepis ust. 2 § 10.

§ 17. Przesyłki zwierząt, przeznaczonych do wywozu zagranicę, winny być kierowane wprost do stacji granicznej. Kierowanie takich przesyłek do innej stacji, wyładowywanie, przeładowywanie i doładowywanie zwierząt podczas przewozu jest wzbronione. W razie, gdy zachodzi nieunikniona konieczność przeładowania, zwierzęta podlegają przy przeładunku ponownemu badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, który wynik badania na stacji przeładowania umieści na świadectwie zdrowia, wystawionem na stacji załadunku.

Wagony, zawierające drób zagraniczny, winny być zaplombowane.

C. Przepisy końcowe.

§ 18. Sznurowane zeszyty świadectw miejsca pochodzenia (§ 4 ust. 2), jak również zeszyty świadectw zdrowia (§ 10 ust. 2 i § 16 ust. 2), zawierające odcinki grzbietowe, winny być przechowywane w ciągu lat dwóch, licząc od dnia wydania ostatniego świadectwa z zeszytu.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673 i Nr. 114, poz. 975).

Minister Rolnictwa: *K. Niezabyłowski*
Minister Komunikacji: *Romocki*

WZÓR Nr. 1.

Liczba bieżąca.....

ŚWIADECTWO MIEJSCA POCHODZENIA ZWIERZĄT.

1. a) Województwo:
- b) Powiat:
- c) Gmina:
- d) Miejscowość:

2. Opis:

- a) zwierzęcia jednokopytowego i bydła rogatego (gatunek, maść, płęć, wiek, znaczek uszny, piętno i t. p.);
- b) świń, owiec, kóz (gatunek, ilość, płęć, maść);
- c) drobiu (gatunek i ilość);

3. Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza oraz miejsce pochodzenia zwierząt — zwierzęcia:

4. Miejsce przeznaczenia i cel wyprowadzenia—wywozu—zwierząt — zwierzęcia:

5. Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy (o ile wiadome):

Świadectwo miejsca pochodzenia wydano

P.
dnia 19..... r.

.....
(podpis urzędnika wydającego świadectwo)

Odcinek ten pozostaje w zeszycie, który należy przechować dwa lata, po wydaniu z zeszytu ostatniego świadectwa.

Dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego należy wystawić świadectwo dla każdej sztuki osobno. Dla świń, owiec, kóz i drobiu można wystawić jedno świadectwo dla większej ilości zwierząt.

Liczba bieżąca.....

ŚWIADECTWO MIEJSCA POCHODZENIA ZWIERZĄT.

1. a) Województwo:
- b) Powiat:
- c) Gmina:
- d) Miejscowość:

2. Opis:

- a) zwierzęcia jednokopytowego, bydła rogatego (gatunek, maść, płęć, wiek, znaczek uszny, piętno i t. p.);
- b) świń, owiec, kóz (gatunek, ilość, płęć, maść);
- c) drobiu (gatunek i ilość);

3. Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza oraz miejsce pochodzenia zwierząt — zwierzęcia:

4. Miejsce przeznaczenia i cel wyprowadzenia—wywozu—zwierząt — zwierzęcia:

5. Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy (o ile wiadome):

Zaświadczam się niniejszem, że miejscowość pochodzenia zwierząt—zwierzęcia—jest wolna od zaraźliwych chorób zwierzęcych i że wyprowadzanie—wywóz—wyżej podanych gatunków—nego gatunku—zwierząt—zwierzęcia—z tej miejscowości nie podlega ograniczeniom.

Niniejsze świadectwo miejsca pochodzenia ważne jest 10 dni — do dnia 19..... r.

....., dn. 19..... r.

pieczęć

.....
(podpis urzędnika wydającego świadectwo)

ŚWIADECTWO MIEJSCA POCHODZENIA ZWIERZĄT.

Załącznik do § 10 rozp. Ministra
Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r.
(poz. 408).

WZÓR Nr. 2.

Liczba bieżąca

OBRÓT ZWIERZĘTAMI W KRAJU.

Urzędowe świadectwo zdrowia.

1. Nr. wagonu (oddziału statku)
2. Stacja nadawcza
3. Stacja przeznaczenia
4. Inne uwagi

Kwit (odcinek 2) należy pisać przez
kalkę na odwrotnej stronie odcinka 1-go
(grzbietowego).

Liczba bieżąca

OBRÓT ZWIERZĘTAMI W KRAJU.

Urzędowe świadectwo zdrowia.

I. Za zbadanie:

- zwierząt jednokopyto-
wych
- bydła rogatego
- cieląt
- świń
- owiec, kóz
- prosiąt, jagniąt, kozłat
- drobiu

r a z e m: . .

II. Koszty:

- koszty podróży
- inne koszty (telegramy i t. p.)

r a z e m: . .

Powyższą kwotę otrzymałem od

dn. 19.... r.

(podpis)

Liczba bieżąca

OBRÓT ZWIERZĘTAMI W KRAJU.

Urzędowe świadectwo zdrowia.

Województwo

Powiat

Stacja nadawcza

Nr. wagonu (oddziału statku)

Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza

Ilość i gatunek zwierząt	Opis	/ Miejsce przeznaczenia	U w a g i
1	2	3	4

Zaświadczam niniejszem, iż w dniu dzisiejszym
wyżej wymienione w załączonych świadectwach
miejsca pochodzenia opisane zwierzę—ta—zbadalem
przy załadowaniu — wyładowaniu — i uznałem in-
dywidualnie za zdrowe — niepodejrzone.

Wyżej wymienione zwierzę — ta — pochodz.....
z obszaru—miejscowości—zagrody—zapowietrzzone.....—
zagrożone..... —
i za zezwoleniem starosty — wojewody — mają być
przewiezione bezpośrednio do rzeźni —
w

pieczęć

podpis:
powiatowy lekarz weterynaryjny

Załącznik do § 12 rozp. Ministra
Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r.
(poz. 408).

WZÓR Nr. 3.

Ś W I A D E C T W O.

Pan..... z.....

gmina..... powiat.....

województwo.....

wywozi:.....

z..... do.....

Wymienione powyżej mięso, oznakowane przezemnie pieczęciami, których wzór podaje się poniżej, pochodzi ze zwierząt, poddanych ubojowi w rzeźni..... dnia..... Zwierzęta te zostały przed ubojem i po uboju przezemnie zbadane i uznane jako wolne od zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Mięso uznałem za zdatne do spożycia bez ograniczeń, a mięso wieprzowe również zostało uznane za wolne od włośni.

dnia..... 19..... r.

pieczęć
umieszczona
na mięsie.

.....
lekarz weterynaryjny.

oglądacz mięsa.

Załącznik do § 15 rozp.
Min. Roln. z dnia 22 marca
1928 r. (poz. 408).

WZÓR Nr. 4.

Nr.

WYWÓZ ZWIERZĄT Z POLSKI ZAGRANICĘ

Urzędowe zaświadczenie weterynaryjne.

1. Nr. wagonu (oddziału statku)
2. Stacja nadawcza
3. Stacja przeznaczenia
4. Inne uwagi

Kwit (odcinek 2) należy pisać przez kalkę na
odwrotnej stronie odcinka 1-go (grzbietowego).

Nr. (Str. 1).

WYWÓZ ZWIERZĄT Z POLSKI ZAGRANICĘ

Urzędowe zaświadczenie weterynaryjne.

I. Za zbadanie:

	zł.	gr.
zwierząt jednoko-
pytowych . . .		
bydła rogatego. .		
cieląt		
świń		
owiec, kóz . . .		
prosiąt		
jagniąt		
kozłat.		
drobiu		

razem: . . .

II. Koszty:

koszty podróży

inne koszty (te-
legramy i t. p.)

razem:

Powyższą kwotę otrzymałem

od

dn. 19 .. r.

(podpis)

Nr.

RZECZPOSPOLITA POLSKA.

WYWÓZ ZWIERZĄT Z POLSKI ZAGRANICĘ

Urzędowe zaświadczenie weterynaryjne.
Amtstieraerztliche Bescheinigung.
Attestation du médecin vétérinaire agréé.

Liczba dziennika	Województwo
Nr. des Tagebuches	Wojewodschaft
Numéro du registre	Palatinat

Nr. wagonu	Powiat
Wagonnumer	Kreis
No. de la voiture	District

Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza
Name, Vorname und Wohnort des Besitzers

Nom, prénom et domicile du propriétaire

Liczba i rodzaj zwierząt Anzahl und Art der Tiere Nombre et l'espè- ce d'animaux	Opis Beschreibung Signalement	Miejsce przeznaczenia Bestimmungs- ort Lieu de desti- nation	Uwaga Anmerkung Remarques

(Str. 2).

Zaświadczam niniejszem, iż w dniu dzisiejszym wyżej wymienione, w załączonych świadectwach pochodzenia opisane, zwierzęta zbadalem przed załadowaniem i uznałem indywidualnie za zdrowe (niepodejrzane), oraz, że w czasie wysłania tego transportu i w ciągu 40 dni, poprzedzających wysyłkę, ani w miejscu pochodzenia zwierząt, ani w promieniu 20 km nie panowała pryszczycza....., ani żadna inna choroba zaraźliwa, przenosząca się na wyżej wymienione gatunki zwierząt.

Zarazem zaświadczam, że Rzeczpospolita Polska jest wolna od księgosuszu.

Dass die oben angeführten, in den beigeschlossenen Ursprungszeugnissen naeher beschriebenen Tiere von mir vor der Verladung einzeln untersucht gesund (unverdaechtig) befunden worden sind, und dass zur Zeit der Verladung sowie in den letzten 40 Tagen vor der Verladung in den Ursprungsorten und im Umkreise von 20 km die Maul- und Klauen-Seuche..... oder eine andere auf die genannten Tierarten uebertragbare Viehseuche nicht geherrscht hat, wird hiermit bescheinigt.

Ausserdem wird bescheinigt, dass die Republik Polen frei von Rinderpest ist.

J'atteste par le présent que j'ai examiné aujourd'hui les animaux ci-dessus indiqués décrits dans les certificats d'origine annexés, avant leur embarquement et je les ai trouvés sains (non suspects); j'atteste aussi que pendant la durée de l'embarquement ainsi qu'au cours de 40 jours précédents il ne s'est produit aucun cas de fièvre aphteuse..... ni aucune autre contagion transmissible sur l'espèce d'animaux susnommés ni dans le lieu de leur origine ni dans un rayon de 20 km.

J'atteste en même temps que sur tout le territoire de la République Polonaise il n'existe point de peste bovine.

Stacja nadawcza
Verladestation
Gare du départ

(data).....

Pieczęć

Państwowy lekarz weterynaryjny
Der Beamtete Tierarzt
Vétérinaire agréé

(podpis).....

409.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 23 marca 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o taryfie opłat za badanie zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych.

Na podstawie art. 97 lit. b) i 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 marca 1928 r. o uzupełnieniu art. 97 tegoż rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty za badanie zwierząt z wystawieniem świadectwa zdrowia, wykonane w miejscowości, w której państwowy lekarz weterynaryjny ma

miejsce służbowe, lub w odległości nie większej od 2 klm. od miejsca służbowego, wynoszą:

- 1) od sztuki bydła rogatego w wieku ponad 6 miesięcy, konia, osła, muła, osłomuła w wieku ponad 1 rok 0,50 zł.
- 2) od źrebięcia, cielęcia, świni, owcy, kozy 0,25 „
- 3) od prosięcia, jagnięcia, kozłęcia 0,15 „
- 4) od całowagonowej przesyłki drobiu 4,00 „
- 5) od mniejszych przesyłek drobiu 2,00 „

Badanie osesków, znajdujących się przy matce, opłatom nie podlega.

Bez względu na ilość badanych zwierząt opłata nie może wynosić mniej niż 3 złote.

§ 2. Jeżeli ilość zwierząt badanych równocześnie i należących do jednego przedsiębiorcy — względnie posiadacza — przekracza:

- a) 20 sztuk, — to opłata za badanie każdej sztuki ponad 20 wynosi połowę opłat, ustalonych w punktach 1, 2 i 3 § 1;